

<http://www.ymparisto.fi/pop>

Heptakloori

HEPTAKLOORI

- CAS 76-44-8
- englanniksi heptachlor
- torjunta-aine
- kielletty Suomessa
- Tukholman sopimuksen liitteessä A

1

Käyttö ja päästöt

Heptakloori tuli markkinoille vuonna 1952. Sitä on käytetty ensisijaisesti maaperän tuhohyönteisiä ja termittejä vastaan, mutta myös malarian torjunnassa. Heptakloorin käyttömäärä oli USA:ssa vuonna 1971 noin 2700 tonnia. Heptakloorin käyttö on vähentynyt ja käyttö on tällä hetkellä kiellettyä tai rajoitettua useissa maissa. Suomessa heptakloori kiellettiin torjunta-aineena vuonna 1996, mitä ennen käyttö oli loppunut. Heptakloorin käyttö puunsuoja-aineena lopetettiin Suomessa vuonna 1994.

Terveysvaikutukset

Heptakloori on myrkyllistä nieltynä ja iholle päätyneenä. Se metaboloituu helposti heptaklooriepoksidiksi, joka metaboloituu hitaasti ja kertyy rasvaa sisältäviin kudoksiin sekä maksaan ja munuaisiin. Heptakloori voi aiheuttaa syöpää ja sillä on mahdollisesti hormonitoimintaa häiritseviä vaikutuksia.

Ympäristövaikutukset

Heptakloori on erittäin niukkaliukoinen veteen. Se voi haihtua pintamaasta ja kulkeutua pitkiäkin matkoja. Heptakloori on pysyvä yhdiste ja sen puoliintumisaika maaperässä on noin kaksi vuotta. Heptakloori on erittäin kertyvää. Heptakloorin BCF-arvoksi kalalle on tutkimuksissa saatu 9 500, ja sen metaboliitin heptaklooriepoksidin vastaava BCF-arvo on 14 400. Heptakloori on erittäin myrkyllistä vesieliöille.

Heptakloorin ominaisuuksia.

	heptakloori
Vesiliukoisuus (25 °C)	0,056 mg/l/
T _{1/2} (maaperässä)	2 a
log K _{ow}	4,4–5,5
BCF _(kala)	9 500